

Тема. Батьки – помічники вчителя. Різні та рівні.

Уявіть собі недосліджений куточок землі, край дикої і унікальної природи.

Ви думаєте не про небезпеку, а про незвичне місце. Вас переповнюють враження. Ви хочете ними поділитися з друзями, зі своїми учнями. Бо Ви – вчитель, цей край в натуральному вигляді бачите лише ви. Вам хочеться поділитися досвідом. А місце - це Папуа- Нова Гвінея.

Саме там існує плем'я під назвою короваї, яке за чутками і досі практикує канібалізм. Існують різні розповіді про причини та обряди поїдання собі подібних.

Наприклад, папуаса, якого вважали мудрішим, швидшим, вправнішим назначали вчителем, до нього батьки приводили юнаків, яких він навчав обрядовості, хитрощам полювання, риболовлі. Та наставляв момент, коли свого гуру учні з'їдали. На мізки претендував вождь племені, бо вважали, що розум вчителя додасться вождю. Решту з'їдали учні, так би мовити, закріпили свої знання з вивченого. Яка ж роль батьків в такому навчально-виховному процесі? А батьки з цього раділи, бо вважали своїх дітей навченими і готовими до самостійного життя.

А тепер повернемося в Україну. До НУШ. І спробуємо з'ясувати роль сучасних батьків учнів покоління Z у навчально-виховному процесі нашого навчального закладу. Тому темою мого виступу є «Батьки – помічники педагога».

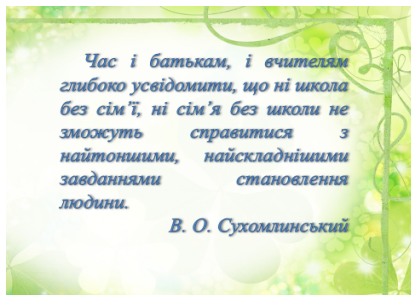

Одним із ключових компонентів концепції Нової української школи є педагогіка партнерства - педагогіка, що ґрунтується на партнерстві між учнем, учителем і батьками. В основі педагогіки партнерства - спілкування, взаємодія та співпраця між учителем, учнем і батьками. Звісно, це вимагає переформатування відносин між учителями, батьками та дітьми, адже подекуди нововведення НУШ передбачають нові формати співпраці, до яких ще не всі готові.

В роботах відомого педагога В. О. Сухомлинського широко використовується поняття «шкільно-сімейне виховання», яке визначається єдністю шкільного і сімейного виховання.

Центральне місце у формуванні особистості дитини посідає сім'я. На думку дослідників саме від неї на 70 % залежить, якою виросте майбутня людина і які риси характеру сформує її особистість.

Сухомлинський писав: *«Час і батькам, і вчителям глибоко усвідомити, що ні школа без сім'ї, ні сім'я без школи не зможуть справитися з найтоншими, найскладнішими завданнями становлення людини»*

Сім'я та ліцей – це два соціальні інститути, від злагодженості яких залежить ефективність процесу виховання дітей. Коли родина обирає наш ліцей для продовження навчання своєї дитини, вона сподівається на успішний та щасливий процес завершення отримання освіти. Враховуючи 2-річне навчання в ліцеї, знайомство з потенційними ліцеїстами та їх батьками починається з прийому документів. Після вступу до закладу, учень потрапляє в поле зору всіх ланок навчально-виховного процесу. Аналізуючи алгоритм, як суб'єкт

Адміністрація ліцею

Психологічна служба ліцею (діагностика психологічних особливостей дітей дає змогу зрозуміти учня, розкрити його потенціал та коригувати поведінку)

Медична служба ліцею (ознайомлює з патологіями та здійснює контроль за здоров'ям учнів)

Робота з батьками розпочинається педагогами (**кл кер , вихователем, вчителем**) з вивчення соціально-педагогічного клімату, що склався у кожній родині, з ознайомлення зі складом та соціально-професійними особливостями сімей. Адже на вихованні позначаються і житлово-побутові умови, і культурний рівень середовища, і ряд інших факторів, що розкриваються лише в процесі тісного спілкування. До цього додається інформація психолога та медичної служби ліцею.

Батьки потрапляють у вир інформації, яка сприяє становленню їхніх дітей.

Адже, батьки знають, що їх стимулює, стомлює чи цікавить, які справи їм вдаються, а які навпаки. Батькам відомий стиль навчання дитини та проблеми, вони здатні вплинути на її успіхи у школі. Саме тому дослухатися до батьків важливо, це допоможе знайти підхід до конкретного учня та краще задовольнити його потреби. А тому, плануючи виховну роботу, враховуємо побажання батьків, вікові та психологічні особливості підлітків, власні спостереження.

*Відповідальність – крок до дорослого життя. (Гуро К.В.)

*Цінності моєї родини. (Клімова А.Д.)

*Твій імідж – твій успіх. (Лисенко О.В.)

*Раціональний організатор власного часу. (Амброзьяк Т.В.)

*Повага з'єднує покоління (Турчак І.І.)

*Сімейний етикет – шлях до щастя родини. (Семенко О.М.)

*Мода на цнотливість. (Мироненко В.В.)

*Ми такі – різні, ми – такі рівні. (Коваленко С.І.)

*Спорт – здоров'я, спорт – це сила, що дарує людям крила.(Волкова А.С.)

*Мода спілкування покоління Z. (Грицай Ю.В.)

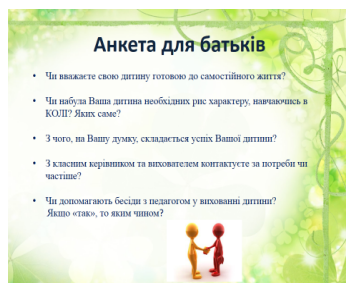
*За що люблю свою сім'ю? (Неісалова Н.А.)

Таким чином окреслюються основні напрями спільної діяльності педагогів і батьків:

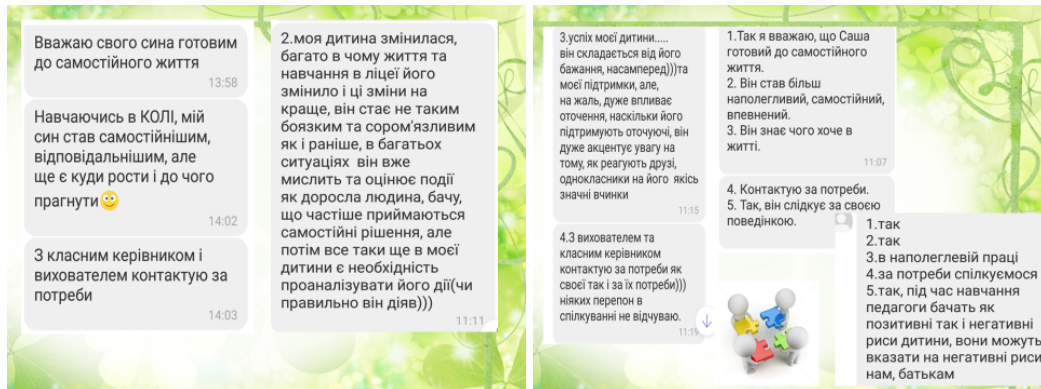
- виховання фізично й морально здорової дитини;
- забезпечення необхідних умов для розвитку дитини;
- сприяти формуванню власного іміджу;
- засвоєння моральних цінностей, ідеалів;
- виховання культури поведінки;
- прагнення до освіти й творчого самовдосконалення;
- розвиток працелюбності;
- підготовка до дорослого життя;
- формування естетичних смаків;
- розвивати здатність до самоаналізу, уміння конструктивно спілкуватися.
- формувати навички моделювання молоддю власного професійного вибору.

Плануючи свою роботу на семестр, зацікавило питання співпраці з батьками. А тому запропонувала деяким анкету, через вібер.

1. Чи вважаєте свою дитину готовою до самостійного життя?
2. Чи набула Ваша дитина необхідних рис характеру, навчаючись в КОЛІ? Яких саме?
3. З чого, на Вашу думку, складається успіх Вашої дитини?

4. З класним керівником та вихователем контактуєте за потреби чи частіше?
5. Чи допомагають бесіди з педагогом у вихованні дитини? Якщо «так», то яким чином?

З 10 батьків відповіли лише четверо. Прочитали всі. Аналізуючи відповіді, можна сказати, що батьки в цілому задоволені навчанням (або ж перебуванням) своїх дітей в КОЛІ. Бо окрім інтелектуального імунітету тут діти набувають соціальний імунітет, і діти по закінченню готові до самореалізації в соціумі. Що стосується батьків, то не дуже активні, бо мабуть довіряють педагогам ліцею на всі 100%.

Діяльність батьків і педагога в інтересах дитини може бути успішною тільки в тому випадку, якщо вони стануть союзниками і однодумцями. Досвід показує, що батьків можна розділити на три групи:

Перша група: батьки - лідери- помічники у виховній роботі з дітьми.

Вони першими надають інформацію про дитину, телефонують або з'являються за власним бажанням до ліцею. Вони першими спрацьовують на випередження і повідомляють про адаптаційні настрої, про психологічний клімат в класі, кімнаті гуртожитку. Зазвичай такі батьки сумлінні, активні, зацікавлені і готові в будь-яку хвилину прийти на допомогу.

Друга група: батьки – виконавці - потенційні помічники у вихованні дітей. Вони будуть допомагати, якщо будуть знати, що і як треба робити.

Третя група: батьки не розуміють або не хочуть розуміти вимог у навчально-виховній роботі. Вони є спостерігачами. Самі ініціативу не проявляють. Вони негативно ставляться до ліцею, до вчителів, проявляючи це рідше - відкрито, частіше - приховано. Можливо, це прототипи батьків-канібалів.

Досягти успіху в роботі з батьками нелегко, особливо з батьками третьої групи.

А тому всі ми співпрацюємо з усіма видами батьків, використовуючи різні форми роботи.

Традиційні форми співпраці

- Залучення батьків до батьківського комітету
- Педагогічні бесіди . Це найбільш доступна форма встановлення зв'язку педагога з сім'єю, вона може використовуватися як самостійно, так і в поєднанні з іншими формами: індивідуальні бесіди, на батьківських зборах, консультації психолога ліцею.
- Батьківські збори
- Залучення батьків до проведення навчально-виховних заходів ліцею(Посвята, Ліцеїст року, Випускний вечір, Перший дзвоник,...)
- Висловлення подяки батькам за активну участь у навчально-виховному процесі ліцею
- Спілкування через соц.. мережі

Тільки разом з батьками, спільними зусиллями, вчителі можуть дати дітям велике людське щастя. В.А.Сухомлинський